Síodh do chléir dá snadhmadh sibh

[Greene, David: *Duanaire Mhéig Uidhir*, Dublin, 1972, poem 6]

1 Síodh do chléir dá snadhmadh sibh
ní réir re dtarla do thail;
fán sídh do réidhighedh ruibh
do bhrígh chuir énfhiledh air.

2 Manchaidh réd egar nír an
co legar co talmhain tor,
nach bhfaghar ó chomhla cion
d’fhior th’fhaladh nír chomhdha ar chrodh.

3 Neimh h’áladh do mhedhair mná
ón deabhaigh mur tánic tú;
do chaoir a tteallach nír theo
sa ghleo dhaoibh ag cendach clú.

4 Ben nár fhéch d’fholtaibh a fir
a rothoil a gcéill do chuir
nach sia astegh an copgha ad chneidh
- ben mur sin gonta dod ghuin.

5 Righbhen re amhsaibh gá ól
fírshreabh nach bhfaghar a bhfér;
luath do mholadh re mnaoi ríogh
díon an chraoi fhoghadh nar fhégh.

6 Tug co hésgaidh d’fhilidh uaidh
séda nár dlighedh do dháil;
díon dá bhloidh san fhalaidh óir
ní dóigh faghail oir an fháil.

7 Ar fhíon luinge go dtéid trágh
ón chléir do chonnaimh a riar;
dob fhiú foide a n-óil ar fhíon
an nóin gá líon troidi ag triall.

8 Ní an sin a cconchlainn clú
a theisd ó chonchlainn do-chuaidh;
fada bhíos a goil ón ghréin
léir re sgoil grís ria ghruaidh.

9 Cú Chonnacht a mbeirn do bhí
seilbh an chlú do chosain sé;
san ágh dob ionLogha a ghnaoi
lán craoi na hiomghona é.

10 D’fhoghail ní thriallfa do thigh,
ní hiarthoir dá lotaibh luibh,
bas ar áth do chuir re cneidh
luibh mur sein nír ghnáth re guin.

11 Síol Uidhir re bhfoghmhar féin,
Gallthrugh fa dhoighir ’na ndeoigh;
re fuaim geimhiol a n-am áigh
do ceiliodh gáir na ccrann cceoil.

12 Geall ar eineach gon fhréimh riamh,
ar a n-eineach ní théid trágh;
do chosg raoin etorra am fhíon
do sgaoil síol deghColla an dámh.

13 Cú Chonnacht a n-egar áigh
benas ar tosach don tóir;
tús gliadh ní héider nach uair
uain riamh don chédfher as cóir.

14 Luath do fhregair an ré nua
a léim tegair budh tuar clú;
mac Siobhán do ghabh a ghó
ar tionál dó re car crú.